

mange ny Lønningsregulativer af Privatbanerne. Den højtærede Minister for offentlige Arbejder, som i Gaar eller i Foraars, naar det nu var, udtalte, at Privatbanerne skulde helst have Selvstyre, har Ret deri, og man stiller sig meget velvilligt fra Kommissariernes og Ministeriets Side, naar Bestyrelserne komme med Forslag om ny Lønninger for deres Funktionærer. Den Bane, jeg har mest med at gøre, og som ligger i min Hjemegn, har netop nu for et halvt Aar siden faaet sine Lønningsforhold ordnede, og for at feje for min egen Dør — jeg er Formand for Bestyrelsen derude — skal jeg sige, at naar jeg undtager en enkelt af de allerhøjest lønnede Funktionærer, ere de andre komne til os og have sagt, at nu ere de tilfredse med de Lønsatser, vi have faaet vedtaget.

Det fremhæves af Bestyrelserne for disse private Baner, at Forholdene ere noget forskelligartede omkring ved de forskellige Steder, hvor Funktionærerne bo. Det er ikke lige dyrt at leve f. Eks. ved Lyngby—Vedbæk-Banen og ved Varde—Nørre-Nebel-Banen. Jeg holder nu for — det er min private Mening —, at Forskellen paa, hvad det koster at leve her og der, er ikke saa stor, som man gerne antager. Takket være den livlige Samfærdsel og de nemme Forbindelser i vort Land udjævnes Prisforskellen hurtigt, men nogen Forskel er der alligevel, og det er jo det, som har gjort, at man ikke har kunnet faa en saadan ensartet Lønskala ved Privatbanerne. Dersom de Lønsatser blive vedtagne, som ere foreslaaede i det Forslag, den højtærede Minister for offentlige Arbejder har fremsat, ville i de fleste Tilfælde Privatbanernes Funktionærer ikke faa saa meget som Statsbanens Tjenestemænd. Imidlertid skal jeg dog sige, at vi ved den Bane, jeg har den Ære at have lidt at sige over, alligevel ere komne op derimod, saa jeg tænker, at vi kunne arbejde en lille Tid under de Lønsatser, vi nu, som sagt, nylig have vedtaget, og som vore Funktionærer have erklæret sig tilfredse med paa en enkelt Undtagelse nær, og det var netop en af de allerhøjest lønnede.

En anden Sag vilde jeg gerne sige lige et Par Ord om. Spørgsmaalet har været fremdraget af et Par ærede Medlemmer her i Salen og angaar Muligheden af at faa en Haandværkerskole knyttet til en af Opdragelsesanstalterne for unge Mennesker. Det er jo sandt, hvad disse ærede Medlemmer have fremhævet, at de, der komme der, ikke nær alle ere udgaaede fra Land-

bruget, deres Hjem har kun delvis ligget paa Landet, og de kunne ikke alle faa Ansættelse ved Landbruget. De kunne maa-ske nok komme ud at tjene, men det er ikke sagt, at det kan blive ved at være deres Livsstilling. Det vilde vist være heldigt, om en Del af dem kunde gaa umiddelbart over i en Haandværkerlære fra disse Anstalter. Derfor tror jeg, det er rigtigt at tage dette Skridt med og bevilge de nødvendige Penge, selv om der, som den højtærede Justitsminister sagde i Gaar, ikke skal saa faa til. Jeg mener, det vilde være meget heldigt, om vi havde en saadan — lad mig bruge det Udtryk — Haandværkerskole i alt Fald til at begynde med ved en af vore Opdragelsesanstalter, særlig der, hvor de mere vanskelige Drengene skulle opholde sig.

Martin Olsen: Da jeg indtegnede mig som Taler, havde jeg tænkt, at der om det Spørgsmaal, jeg talte om sidst, Arbejdsstandsninger, var fremkommet forskellige Ting fra ærede Medlemmer og fra den højtærede Minister, som kunde give Sagen fastere Form, men da det hele Tiden har hvilet og ogsaa nu hviler i det uvisse, hvad Hensigten var med Fremdragelse af Spørgsmaalet, og da de Ytringer, som den højtærede Minister fremkom med, ogsaa vare holdte i det uvisse og kun antydede, at der vilde komme til at foreligge et Materiale, har jeg ingen vægtig Anledning til at opholde mig mere ved denne Sag. Men der er et Par enkelte andre Spørgsmaal, som jeg vil berøre, fordi jeg nødig vilde have, at denne Finanslovbehandling skulde gaa til Ende, uden at jeg havde omtalt dem. Det ene af disse Spørgsmaal vedrører Holmens faste Arbejderes Pension. I Fjor, da der blev givet Bestemmelser angaaende dette Forhold, gik de faste Arbejdere ud fra, at de vilde faa deres Pension beregnet af den Løn, de have nu, og straks faa den beregnet derefter. Det blev jo saa, at man tilskrev de forskellige Tillæg, man havde givet, til deres faste Løn, og sagde: I Fremtiden skulle I have Pension af den fulde Løn i Modsætning til, at I før kun fik den af en Del af Lønnen, men derimod ikke af Tillægene. Det er nu blevet praktiseret paa den Maade, at man fremdeles tager de foregaaende 5 Aars Fortjeneste ved Pensionsberegningen, og derved lide de faste Arbejdere et ganske betydeligt Tab — det kan man vel have Lov til at kalde det —, idet de faa betydeligt mindre i Pension end de private Arbejdere. Om dette kan ændres administrativt eller